

## Arrest

nr. 249 066 van 15 februari 2021  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN  
Rotterdamstraat 53  
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn en die wordt vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 4 november 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 8 september 2020 tot afgifte van een bevel tot terugbrenging (bijlage 38).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DAEM, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 16 oktober 2017 in België een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat verzoeker als niet-begeleide minderjarige wordt aangemeld bij de Dienst Voogdij, wordt hem op 12 januari 2018 een voogd toegewezen.

1.3. Op 24 april 2018 doet verzoeker afstand van zijn verzoek om internationale bescherming.

1.4. Op 22 november 2018 dient verzoekers voogd een aanvraag in voor de toepassing van de artikelen 61/14 en volgende van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.5. Verzoeker wordt op 18 februari 2019 gehoord op de Dienst Vreemdelingenzaken.

1.6. Op 1 april 2019 neemt de gemachtigde van de destijds bevoegde minister de beslissing tot afgifte aan de voogd van een bevel tot terugbrenging met betrekking tot verzoeker. Verzoekers voogd tekent beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij arrest van 30 oktober 2019 met nummer 228 287 verwerpt de Raad het beroep.

1.7. Op 7 april 2020 dient verzoekers voogd een nieuwe aanvraag in voor de toepassing van de artikelen 61/14 en volgende van de Vreemdelingenwet.

1.8. Verzoeker wordt op 20 augustus 2020 gehoord op de Dienst Vreemdelingenzaken.

1.9. Op 8 september 2020 neemt de gemachtigde van de destijds bevoegde minister opnieuw een beslissing tot afgifte aan de voogd van een bevel tot terugbrenging met betrekking tot verzoeker.

Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

*“Afgegeven in toepassing van artikel 118 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.  
In uitvoering van de beslissing van de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of van zijn gemachtigde, wordt aan Mevrouw [B.C.] van Belgische nationaliteit, in de hoedanigheid van voogd, aangesteld door de FOD Justitie, Dienst Voogdij, bevel gegeven de genaamde [C.R.] geboren te Tirane op 13/04/2003, van nationaliteit Albanië (te zijn), verblijvende te [...] binnen dertig dagen terug te brengen naar de plaats vanwaar hij gekomen is.*

#### REDEN VAN DE MAATREGEL:

*Artikel 7, alinea 1, 2° van de wet van 15 december 1980, vervangen door de wet van 15 juli 1996: verblijft langer in het Rijk dan in overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd. Is in het bezit van een Albanees paspoort [...] geldig van 17/08/2017 tot 17/08/2022. Datum binnenkomst België: 03/09/2017.*

*Betrokkene komt op 03/09/2017 in België aan en dient op 16/10/2017 een verzoek tot internationale bescherming in. Diezelfde dag wordt hij gesignaleerd aan de Dienst Voogdij dewelke overgaat tot de aanstelling van een voogd. Op 24/04/2018 wordt er afstand gedaan van zijn verzoek tot Internationale Bescherming.*

*Op 22/11/2018 dient de voogd een aanvraag in voor de toepassing van artikel 61/15 en volgende van de Vreemdelingenwet. In het kader van deze aanvraag wordt op 20/12/2019 een interview georganiseerd. Op 01/04/2019 wordt er, rekening houdend met alle elementen in het dossier, een bijlage 38 (bevel tot terugbrenging) opgemaakt, die op 09/04/2019 door de voogd betekend wordt. In deze beslissing wordt omstandig gemotiveerd waarom de duurzame oplossing niet bestaat in een noodzakelijke verblijf in België maar in een spoedige terugkeer van betrokkene naar zijn ouders in Albanië, dewelke drager zijn van het ouderlijk gezag. Het beroep tot nietigverklaring tegen deze bijlage 38 werd dd. 04/11/2019 verworpen door de raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Arrest n°232 525).*

*De Raad is van oordeel dat de verwerende partij afdoende motiveert waarom de duurzame oplossing niet in België ligt en waarom een spoedige terugkeer naar het land van herkomst, waar hij kan worden herenigd met zijn ouders, wordt vooropgesteld. In het arrest worden volgende elementen aangehaald:*

*- De Raad kan het niet onredelijk achten dat de verwerende partij de duurzame oplossing in het land van oorsprong situeert, in de vorm van een hereniging met zijn ouders. Van misbruik of verwaarlozing is geen sprake, in tegendeel, verzoekers voogd verklaarde tijdens het gehoor dat verzoeker de liefde langs beide kanten voelt en dat het precies is omdat verzoekers moeder hem zo graag ziet dat ze het oké vindt dat hij in België blijft. Uit niets blijkt dat, mocht verzoeker terugkeren naar zijn ouders in Albanië, hij*

er niet op adequate wijze zou worden opgevangen en verzorgd, in tegendeel, (cfr blz 9 voorlaatste paragraaf)

- Verzoeker legt wel een algemeen rapport voor, maar betwist niet dat er geen objectieve bewijzen voorliggen van de pesterijen en discriminatie waarover hij het heeft, en al evenmin van het feit dat hij ergens hulp heeft gezocht. Zijn argument dat hij daar niet uitdrukkelijk over werd bevraagd kan geen soelaas brengen, nu hij bij zijn verzoekschrift geen concrete elementen voegt die het standpunt van de verwerende partij in een ander daglicht zouden stellen. Eén en ander klemmt des te meer nu verzoeker de kern van zijn probleem situeert in de school en bij de voetbalclub, maar dat hij uitdrukkelijk verklaarde dat hij niet is gestopt met naar school gaan, en al evenmin met het naar de voetbalclub gaan. Met het voorleggen van het rapport toont verzoeker dan ook niet aan dat hij persoonlijk in zijn land van herkomst dusdanig zou zijn gevisieerd omwille van de geaardheid van zijn moeder en dat dit een vooropgestelde hereniging met zijn ouders in de weg zou staan, (cfr blz 10 2de paragraaf)

- Waar de verzoeker dienaangaande nog stelt dat er geen rekening werd gehouden met zijn wil, moet erop worden gewezen dat uit niets blijkt dat de wil van de minderjarige te allen tijde voorrang moet hebben op het vrijwaren van de eenheid van gezin, (cfr blz 10 4de paragraaf)

Op 07/04/2020 dient de voogd een nieuwe aanvraag in voor de toepassing van artikel 61/15 en volgende van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de artikelen 110 sexies tot 110 undecies van het Koninklijk Besluit van 08/10/1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Ze meldt hierin het volgende: [R.] wilde niet langer in Albanië blijven omwille van voortdurende pesterijen en discriminatie door zijn omgeving, burens, medeleerlingen en zelfs leraren naar aanleiding van de seksuele geaardheid van zijn moeder. De moeder haalt tijdens een recent telefoongesprek met de voogd aan dat de relatie met haar zoon niet langer warm en hartelijk is. Hij belt haar niet meer op uit eigen initiatief, de gesprekken zijn kort en koel. Ze vraagt zich af wat voor leven hij zou leiden, mocht hij terugkomen naar Albanië: hij heeft intussen bijna 3 jaar school gemist en heeft geen vrienden. Hem terug in huis halen zou voor niemand evident zijn, gezien de spanningen tussen haarzelf en [R.] papa en de afstandelijke relatie die [R.] intussen met hen beiden heeft. Eveneens verwijst ze naar het rapport van Asylas dd. februari 2020 "Krijgen familieleden van de LGBTI gemeenschap in Albanië af te rekenen met discriminatie, pesterijen en/of vervolging op school en/of in de familie?" Dit rapport bevestigt dat homoseksualiteit nog steeds een heel moeilijke zaak is in Albanië en vaak conflicten uitlokt binnen de gezinssituatie, zoals in het geval van [R.].

In toepassing van artikel 61/16 van de wet van 15/12/1980 en artikel 110 septies van het Koninklijk Besluit van 08/10/1981 wordt betrokkene op 20/08/2020 opnieuw uitgenodigd voor een gesprek. Tijdens dit gesprek verklaart betrokkene 2 à 3 x per week contact te hebben met zijn vader en het laatste contact met zijn moeder dateert van 1 maand geleden. De reden waarom er een nieuwe aanvraag werd ingediend, is het feit dat er geen familiaal onderzoek werd uitgevoerd naar de situatie in Albanië. De ouders van NBMV zijn nog steeds niet gescheiden daar je in Albanië geen hulp krijgt van de staat om een huis te huren wanneer je scheidt en je werkloos bent. Wanneer de zussen van betrokkene oud genoeg zijn, zullen de ouders scheiden. Betrokkene geeft aan zijn ouders te missen maar zegt boos te zijn op zijn moeder. [R.] gaat naar school in België en is lid van een voetbalclub.

Rekening houdend met de aanvraag van de voogd, de verklaringen van betrokkene en na grondige analyse van alle elementen in het dossier, kan men niet stellen dat de duurzame oplossing noodzakelijk bestaat uit een machtiging tot verblijf in België en er geen andere oplossingen te overwegen zijn. Er worden immers geen nieuwe objectieve elementen aangebracht dewelke de voorgaande beslissing, betekend door de voogd dd. 09/04/2019, in een positieve beslissing kunnen ombuigen. Daarenboven heeft de RvV het beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 01/04/2019 verworpen.

Conform artikel 61/14-2° van de wet van 15/12/1980 kan een duurzame oplossing bestaan uit een terugkeer naar het land van herkomst met garanties op adequate opvang en verzorging hetzij door de ouders, hetzij door andere volwassenen, hetzij door overheidsinstanties of niet gouvernementele organisaties of in het land waar de ouders zich legaal bevinden.

Er dient opgemerkt te worden dat er op geen enkele manier bewezen wordt dat de duurzame oplossing zich noodzakelijk op het Belgisch grondgebied dient te situeren. De Vreemdelingenwet dient in de eerste plaats bescherming te bieden aan minderjarigen die zich niet begeleid op het Belgisch grondgebied bevinden en voor wie er geen opvang en verzorging meer aanwezig is in het land van herkomst. Laat het duidelijk zijn dat er op dit ogenblik nog steeds opvang en verzorging aanwezig zijn in

*Albanië door de ouders van betrokkene. Betrokkene heeft 2 à 3 maal per week contact met zijn vader. Dat de relatie tussen betrokkene en zijn moeder, na verloop van tijd, niet langer warm en hartelijk is en dat de gesprekken kort en koel zijn, is geen reden om een verblijf toe te kennen en verantwoordt evenmin een scheiding tussen ouders en kind.*

*De hoofdreden voor betrokkene 's vertrek uit Albanië heeft volgens het gehoor dd. 18/02/2019 te maken met pesterijen en bedreigingen wegens de seksuele geaardheid van de moeder. Dit element blijft onvoldoende. Dit punt werd reeds aangehaald tijdens de vorige aanvraag. Ook het rapport waarnaar de voogd verwijst in haar aanvraag dd. 07/04/2020 werd reeds meegenomen en beoordeeld door de RvV. De RvV zegt: "Met het voorleggen van het rapport toont verzoeker dan ook niet aan dat hij persoonlijk in zijn land van herkomst dusdanig zou zijn gevisieerd omwille van de geaardheid van zijn moeder en dat dit een vooropgestelde hereniging met zijn ouders in de weg zou staan", (cfr blz 10 2de paragraaf)*

*Met betrekking tot de vraag van de voogd en de advocaat om een family assessment ter plaatse uit te voeren, verwijzen wij naar wat de RvV stelt in haar arrest n°96554 dd. 04/02/2013 in de zaak RvV 102 520/II: "De Raad ziet voorts niet in, gelet op de gegevens waarover de Dienst Vreemdelingenzaken beschikte, waarom deze nog verder onderzoek zou moeten voeren naar de situatie van verzoeker. De zorgvuldigheidsplicht gaat immers niet zo ver dat, wanneer het bestuur over voldoende elementen beschikt om met kennis van zaken te oordelen over een aanvraag, het alsnog verder onderzoek zou moeten voeren, (n°76 319 dd; 29/02/2012)" (RvV n°76 319 dd. 29/02/2012)". In het geval van [R.] is de DVZ van oordeel over voldoende informatie betreffende zijn familiale situatie, achtergrond en reden van vertrek te beschikken. Hiermee rekening houdend en met alle aanwezige informatie in het dossier dringt een verder onderzoek ter plaatse zich niet op.*

*Conform artikel 74/16 van de vreemdelingenwetgeving van 15/12/1980 kan men stellen dat er geen aanwijzingen zijn die aantonen dat er onvoldoende adequate opvang en verzorging aanwezig is het land van herkomst van betrokkene. Dat de relatie tussen betrokkene en zijn moeder, na verloop van tijd, niet langer warm en hartelijk is en dat de gesprekken kort en koel zijn, is geen redenen om een verblijf toe te kennen en verantwoordt evenmin een scheiding tussen ouders en kind.*

*Er is conform artikel 9 van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind geen enkele bevoegde instantie in het land van herkomst die beslist dat een scheiding tussen de ouders en kind dient opgelegd te worden. Een dergelijke beslissing kan noodzakelijk zijn in bepaalde gevallen, zoals wanneer er sprake is van misbruik of verwaarlozing van het kind door de ouders maar dit is hier niet aan de orde.*

*Conform artikel 61/18 van de wet van 15/12/1980, bestaat de duurzame oplossing niet in België en stelt de Dienst Vreemdelingenzaken dan ook een spoedige terugkeer naar het land van herkomst voorop alwaar hij kan herenigd worden met zijn ouders. Een terugkeer naar het land van herkomst is ook geen schending van artikel 8EVRM gezien hij tot voor zijn komst naar België altijd in Albanië verbleven heeft en dus weegt het privé- en gezinsleven tot nog toe opgebouwd in België niet op tegen datgene dat hij zal verderzetten bij zijn ouders.*

*In het kader van een vrijwillige terugkeer kan betrokkene bovendien steeds beroep doen op de verschillende programma's van terugkeer en re-integratie van een organisatie zoals de IOM, Caritas of Fedasil op de medewerking van onze dienst. In dit geval, en op basis van een terugkeerdossier, kan de bijlage 38 verlengd worden gedurende de termijn noodzakelijk voor de praktische organisatie van de effectieve terugkeer.*

*Dit bevel tot terugbrenging dient aan de voogd betekend te worden, een exemplaar dient aan de voogd meegegeven te worden, een exemplaar dient ons ondertekend teruggezonden te worden, een derde exemplaar blijft ter beschikking van uw diensten."*

## **2. Onderzoek van het beroep**

**2.1.** In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 61/14, 61/17, 61/18, 74/13 en 74/16 van de Vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht als algemeen rechtsbeginsel en zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij verstrekt de volgende uiteenzetting bij zijn middel:

*"1. Op 7 april 2020 diende verzoeker een aanvraag in voorzien in de artikelen 61/14 tot 61/25 van de Vreemdelingenwet.*

*Deze procedure heeft tot doel om te kijken waar de duurzame oplossing ligt voor de minderjarige.*

*Artikel 61/14 van de Vreemdelingenwet voorziet drie mogelijke zogenaamde duurzame oplossingen voor NBMV's:*

- hetzij de gezinshereniging, overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, in het land waar de ouders zich legaal bevinden;*
  - hetzij de terugkeer naar het land van herkomst of naar het land waar de NBMV gemachtigd of toegelaten is tot verblijf, met garanties op adequate opvang en verzorging, naargelang zijn leeftijd en zijn graad van zelfstandigheid, hetzij door zijn ouders of andere volwassenen die voor hem zullen zorgen, hetzij door overheidsinstanties of niet-gouvernementele instanties;*
  - hetzij de machtiging tot verblijf in België, met inachtneming van de bepalingen waarin de wet voorziet;*
- Artikel 61/18 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:*

*[...]*

*Het is bijgevolg de taak van verwerende partij om een individueel onderzoek te voeren naar de duurzame oplossing. Een bevel tot terugbrenging kan pas afgeleverd worden indien vaststaat dat de duurzame oplossing de terugkeer naar of gezinshereniging in een ander land is. Zolang er twijfel bestaat, dient er overeenkomstig artikel 61/18 van de Vreemdelingenwet een verblijfsvergunning afgeleverd te worden.*

*Relevant zijn ook de artikelen 74/13 en 74/16 van de Vreemdelingenwet. Hierin worden een aantal voorwaarden geschetst waaraan verwerende partij moet voldoen, vooraleer er een bevel tot terugbrenging kan worden genomen.*

*Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:*

*[...]*

*Artikel 74/16 van de Vreemdelingenwet stelt dan weer het volgende:*

*[...]*

*Relevant in casu is verder de General Comment n° 6 van het Comité voor de Rechten van het Kind, dat specifiek handelt over de behandeling van niet begeleide minderjarige vreemdelingen.*

*Het Comité stelt in paragraaf 20 expliciet dat een Staat hiertoe een omvattende en duidelijke inschatting moet maken van de identiteit van het kind, de nationaliteit, de opvoeding, de etnische, culturele en linguïstische achtergrond evenals specifieke kwetsbaarheden van het kind wanneer ze een beslissing neemt met betrekking tot dit kind:*

*"20. A determination of what is in the best interests of the child requires a clear and comprehensive assessment of the child's identity, including her or his nationality, upbringing, ethnic, cultural and linguistic background, particular vulnerabilities and protection needs."*

*Paragraaf 84 stelt dat in het geval van terugkeer naar het herkomstland dit slechts mag indien het in het belang van het kind is. Om hiertoe te besluiten dient er rekening gehouden te worden met onder andere de sociaal-economische omstandigheden in het land van herkomst, de mening van het kind, de duur van de afwezigheid van het land van herkomst en de integratie in de maatschappij hier:*

*"84. ... Return to the country of origin shall in principle only be arranged if such return is in the best interests of the child. Such a determination shall, inter alia, take into account:*

- The safety, security and other conditions, including socio-economic conditions, awaiting the child upon return, including through home study, where appropriate, conducted by social network organizations;*
- The availability of care arrangements for that particular child;*
- The views of the child expressed in exercise of his or her right to do so under article 12 and those of the caretakers;*
- The child's level of integration in the host country and the duration of absence from the home country;*
- The child's right "to preserve his or her identity, including nationality, name and family relations" (art. 8);*
- The "desirability of continuity in a child's upbringing and to the child's ethnic, religious, cultural and linguistic background" (art. 20)."*

*Paragraaf 85 stelt onomwonden dat bij gebrek aan (informatie over) zorg in het herkomstland er geen terugkeer mag plaatsvinden zonder dat een degelijke opvang bij terugkeer wordt gegarandeerd:*

*"85. In the absence of the availability of care provided by parents or members of the extended family, return to the country of origin should, in principle, not take place without advance secure and concrete arrangements of care and custodial responsibilities upon return to the country of origin."*

*Uit de bovenstaande bepalingen blijkt dat de dienst MINTEH er toe gehouden is om een onderzoek te voeren naar de gezinssituatie in het land van herkomst. Er kan slechts besloten worden dat de duurzame oplossing bestaat uit een terugkeer naar Albanië indien er garanties zijn over een adequate*

zorg en opvang. Daarbij moet ook gekeken worden naar de socio-economische omstandigheden. Zolang hierover geen duidelijkheid is, kan met niet stellen dat de duurzame oplossing bestaat uit een terugkeer naar Albanië.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde het bovenstaande in haar arrest nr. 136 353 van 15 januari 2015:

[...]

2. Hierna zal aangetoond worden dat verwerende partij uiterst onzorgvuldig te werk ging toen ze de bestreden beslissing nam, aangezien in casu de duurzame oplossing voor verzoeker onvoldoende vastligt.

Verwerende partij stelt "Conform artikel 61/18 van de wet van 15/12/1980, bestaat de duurzame oplossing niet in België en stelt de Dienst Vreemdelingenzaken dan ook een spoedige terugkeer naar het land van herkomst voorop alwaar hij herenigd kan worden met zijn ouders."

Volgens verwerende partij worden door verzoeker geen objectieve nieuwe elementen aangevoerd die het eerdere bevel tot terugbrenging dd. 9 april 2020 tot een positieve beslissing kunnen ombuigen.

Deze motivering schiet echter schromelijk te kort, en kan de bestreden beslissing niet schragen. Verwerende partij ziet namelijk een aantal fundamentele zaken over het hoofd.

2.1. Ten eerste geeft de bestreden beslissing blijk van een vergissing in hoofde van verwerende partij die betrekking heeft op de beoordeling van het rapport dat werd neergelegd bij de nieuwe aanvraag.

De hoofdreden voor het vertrek van verzoeker uit Albanië was de aanhoudende pesterijen en bedreigingen naar aanleiding van seksuele geaardheid van zijn moeder. In het kader van de beroepsprocedure voor Uw Raad tegen het initiële bevel tot terugbrenging legde verzoeker ter staving van deze feiten een rapport voor van UK Home Office met betrekking tot de seksuele geaardheid en genderidentiteit in Albanië.

In onderhavige procedure legde verzoeker een nieuw rapport van Asyls voor die specifiek betrekking heeft op de vraag welke gevolgen familieleden van personen uit de LGBTI gemeenschap ondervinden in Albanië. Dit rapport werd opgesteld na overleg tussen verzoekers raadsman en Asyls. (Zie rapport, p. 3)

Het rapport wijst op pesterijen en bedreigingen van personen uit de LGBTI gemeenschap en hun verwanten:

"According to the sources consulted, school, like many other societal environments in Albania, is a place of discrimination for LGBTI individuals and their relatives. Despite reported efforts of the State and LGBTI organizations, school bullying and harassment by peers and teachers are issues for LGBTI individuals.

• "The Pink Embassy Albania presented today the results and the findings of its survey

"Teachers' perceptions and attitudes towards LGBTI persons in public high school in Albania". The survey which took place during 2016-2017, is the first ever implemented in Albania and took place in 6 most populated regions of the country.

[...] The findings of the Survey, based on interviews with more than 200 teachers across six major urban centers (Tirana, Durrës, Shkodër, Elbasan, Vlorë and Korçë), show some alarming attitudes and perceptions towards LGBTI adolescents:

- 47 % of teachers declare that they have enough information toward LGBTI rights. However the same teachers when asked about bullying against LGBTI adolescents, 66 % of them stated that they stay silent when they face with it.

- Asked if they would support their child if he /she was LGBTI, almost 70 % of Albanian teachers claimed that they would not support them. Another 70% of teachers stated that they would not even accept the sexual orientation or gender identity of their children:

- 9.3% of teachers in Albania declare that they would not accept LGBTI persons in their classroom.

Other findings of the report also were:

- Around 34 % of interviewed teachers say that has been witness of discrimination in their school.

- 12% of teachers think that being LGBTI is a sickness:

- 4% of them say that being LGBTI should be prohibited by the law;

- 11.3% of teachers say that LGBTI people are influenced in their sexualities and identities by the internet. "

Source: PINK Embassy, 1 June 2018

• "It's not that they are overly worried about their children's sexuality but rather about what society will do to their children. The biggest fear is that their son or daughter will be bullied by other children and harassed by their teachers. So it's more a concern for happiness, human rights and protection from violence. That's a legitimate concern that probably all parents have. "

Source: ERSTE Stiftung, 4 October 2018

• "Bullying and discrimination remained widespread, with no policies protecting LGBTI students. A high school student in Vlora was repeatedly harassed, kicked, beaten and strangled by his peers after

coming out. The school placed the student in the cleaner's room during recess, allegedly to protect him. The school did not report the violence to the police. In the end, the student dropped out of school. The Ministry of Education refused to provide the contacts of school psychologists to Streha LGBT, who wanted to hold a training for them on LGBTI issues. "

Source: ILGA-Europe, February 2020

- "A young man, Rajan, barely 18 years old, shared the story of being expelled from his family home. "When I told my parents last year I was gay, my father beat me up. My mom took a plastic bag, stuffed it with food and clothes and then I was kicked out. I did not have anywhere to go, didn't have any money. I did not dare to go back to school because of all the bullying that was going on. I ended up doing sex work to survive. "

Source: Human Rights Watch, 7 November 2017" (Rapport Asylos, p. 9-10) (Eigen onderlijning)

Het rapport gaat ook dieper in op de conflicten binnen families waarvan één van de leden behoort de LGBTI gemeenschap:

"Reportedly, violence and discrimination against LGBTI individuals is first experienced inside the individual's family. Sources suggest that there is family disapproval toward sexual orientation, which is sometimes expressed not only through verbal disapproval but also physical violence and expulsion from the household.

- "Lesbian, bisexual and transgender (LBT) women in Albania experience high levels of violence in families, the public space, and state institutions. Data indicates that one in four women in Albania has experienced physical and/or sexual intimate partner violence in their lifetime.

[...] Trina\*, a 22-year-old photographer in Shkodra, participated in the project because she experienced violence in her family for expressing her sexual orientation. She said: "Women in Shkodra are beaten by their fathers and brothers if they try to speak or act their mind. I was one of them, but thousands of women in my city are victims of the patriarchal mentality that the men have full rights on their sisters or mothers".

Source : UN Women, 2 June 2017

- "A young man, Rajan, barely 18 years old, shared the story of being expelled from his family home. "When I told my parents last year I was gay, my father beat me up. My mom took a plastic bag, stuffed it with food and clothes and then I was kicked out. I did not have anywhere to go, didn't have any money. I did not dare to go back to school because of all the bullying that was going on. I ended up doing sex work to survive. ""

Source: Human Rights Watch, 7 November 2017 [please note that this citation has been quoted twice as the information is relevant to both education and family]

- "2.3.11 Nevertheless, Albania remains a conservative society in which homophobic attitudes persist - particularly in northern areas of the country. There have been incidents of LGBT people in Albania being subject to intolerance, discrimination, physical and psychological violence, job loss, evictions, threats and rejection by their families [...] 2.3.12 There is no reliable data on hate crime and it is believed that many cases go unreported. [...] [M]ost ill-treatment occurs within the family - often involving psychological violence from parents who feel that their child might be gay or lesbian. "

Source: Home Office of the United Kingdom, December 2019 [emphasis added]

- "Dennis, 21 years old, did not have an easy life with his family in a city in the south of Albania. One afternoon, his father took a kitchen knife and followed him around the home, threatening him because he couldn't stand anymore his son's sexual orientation. Denis managed to get refuge in the bathroom and waited there in panic for the help of his older brother. His brother housed him in a friend's house that night and in the morning he accompanied him to Tirana. On the first Monday of January 2015, Denis arrived in the LGBTI shelter in Tirana only with what he was wearing. [...] The most flagrant violence against LGBTI occurs in ... family! Karaj and Pinderi explained that the biggest challenge is to address the domestic violence. "The violence against LGBTI is unreported because unfortunately, the most part of it is exercised directly by the family members. The family is presumed to be the most safe, and yet it can be the most violent place for many of the members of our community," said Pinderi which together with Karaj and Mrs. Vjollca Mecaj of the Albanian Helsinki Committee have just published a manual for police on LGBTI issues, supported by the Small Projects program of Swedish Support for the State Police"

Source: Historia-lme, 28 March 2015" (Rapport Asylos, p. 11-12)

In een interview bevestigt Amarildo Fecanji, Executive Co-Director van de LGBTI Equal Rights Association for the Western Balkans and Turkey, stellig dat familieleden van LGBTI individuen in Albanië te maken krijgen met discriminatie, bedreigingen en/of vervolging:

"Yes, they do. If people in your community know you have a relative who is LGBTI they will most probably target you for it, be it in the form of gossip, harrasment [sic], discrimination etc. For a teen gager [sic] with a lesbian mother, who school peers know about it, he will most probably be bullied, shunned and made to feel quite ashamed and unhappy. We know from countless testimonies of young

*LGBTI people in Albania, that the school administration is generally useless on such occasions, as they often become themselves perpetrators and either quietly or proactively add to that discrimination. "* (Rapport Asyllos, p. 12)

Op het bestaan van dit rapporten alsook op de daarin gemaakte conclusies werd bovendien niet alleen gewezen in de aanvraag maar eveneens gedurende het gehoor van 20 augustus 2020. (Zie gehoorverslag, p. 12) In de bestreden beslissing maakt verwerende partij louter melding van de neerlegging van dit nieuwe rapport. Op geen enkel ogenblik neemt zij stelling in ten aanzien inhoud van het rapport noch motiveert zij waarom dit rapport geen nieuw objectief element zou vormen die de voorgaande beslissing kan ombuigen in een positieve beslissing.

Bovendien maakte dit nieuwe rapport, hoewel verwerende partij in de bestreden beslissing anders laat uitschijnen, niet eerder het voorwerp van beoordeling uit door Uw Raad. Op grond van deze vergissing meent verwerende partij niet verder te moeten ingaan op de vaststellingen van het voormelde rapport.

Dit getuigt van een uiterst onzorgvuldige houding in hoofde van verwerende partij en houdt eveneens een schending in van de op haar rustende motiverings- en onderzoeksplicht.

2.2 Ten tweede wees verzoeker in de aanvraag van 7 april 2020 uitdrukkelijk op de fundamenteel gewijzigde relatie tussen verzoeker en zijn moeder.

Ten tijde van de eerste aanvraag was er nog sprake van een liefdevolle relatie en veelvuldig contact tussen verzoeker en zijn moeder.

Verzoeker verblijft ondertussen meer dan drie jaar in België. In een telefoongesprek tussen verzoekers moeder en de voogd wijst eerstgenoemde op de bekoelde relatie met haar zoon. Hij belt haar niet meer op eigen initiatief op en de gesprekken tussen hen zijn koel en kort. Ze stelt tevens de vraag in welke situatie verzoeker zou terechtkomen nu hij drie jaar niet in Albanië is geweest en geen vrienden meer heeft. Bovendien blijkt de relatie met haar voormalige partner nog steeds bijzonder conflictueus te zijn.

Tijdens het onderhoud bij verwerende partij gaf verzoeker aan dat hij boosheid voelt ten aanzien van zijn moeder en bijzonder veel moeite heeft met het aanvaarden van haar seksuele geaardheid:

" Heb jij er een probleem mee dat je mama anders is?

Ja, ik ben kwaad. Ik weet niet van waar dat komt.

Waarover heb jij het nu?

Het huwelijk bestaat tussen een man en een vrouw. Niet tussen 2 mannen of 2 vrouwen" (Gehoorverslag, p. 10)

In het licht van de conclusies in het hoger besproken rapport van Asyllos had verwerende partij nader onderzoek moeten doen naar de familiale situatie teneinde duidelijkheid te krijgen over de gezinssituatie waarin verzoeker terecht zou komen in geval van terugkeer naar Albanië. Op heden bestaat bijvoorbeeld nog steeds onduidelijkheid of en in welke mate de zussen van verzoeker kennis hebben van de oorsprong van de intrafamiliale conflicten. Hoewel verzoeker dit nooit heeft gevraagd aan zijn zussen, meent hij dit af te leiden uit hun gemoedstoestand van zijn zussen.

2.3. Ten derde liet verwerende partij opnieuw na een familiaal onderzoek ter plaatse uit te voeren.

Verwerende partij meent over voldoende elementen te beschikken om met kennis van zaken te oordelen over een aanvraag waardoor verder onderzoek overbodig zou zijn.

Verwerende partij beschikt nochtans over de mogelijkheden om een dergelijk onderzoek in Albanië te laten uitvoeren. Dit blijkt onder meer nog uit het recente arrest van Uw Raad van 26 augustus 2020 (nr. 240 069):

"Om een duidelijk beeld te krijgen van de familiale situatie van betrokkene in zijn land van herkomst, wordt op 16/10/2018 contact opgenomen met de Albanese Sociale dienst, The State Agency for the Rights and Protection of the Child. Op 14/01/2019 wordt volgend antwoord overgemaakt aan onze dienst: het gezin leeft in moeilijke socio-economische omstandigheden. Hun huis was afgebrand waarbij hun 4-jarige zoon om het leven is gekomen. Met de hulp van de administratieve eenheid Golaj en de bewoners van de zone, is het huis terug opgebouwd. De school verklaart dat [I.J het 9de leerjaar moest overdoen en dat de jongen geen probleemkind was. De familie is als gezin vertrokken naar Zwitserland"

Een familiaal onderzoek had een antwoord kunnen bieden op de volgende vragen:

- Hoe is de thuissituatie van het gezin in Tirana?

- Wie staat in voor de zorg van de zussen van verzoeker? Is de zorg en verzorging voldoende adequaat?

- Hoe ernstig zijn de intrafamiliale conflicten?

- Hebben de zussen van verzoeker kennis van de oorsprong van deze conflicten? Heeft de moeder van verzoeker momenteel een partner?

- Op welke manier brengt zij haar seksuele geaardheid tot uiting?

- In welke mate krijgen verzoekers zussen, net zoals verzoeker, te maken met discriminatie, pesterijen en bedreigingen op school, op straat of tijdens de uitoefening van hobby's?

Een onderzoek ter plaatse op de vroegere school of voetbalclub had verwerende partij bovendien een duidelijker beeld kunnen geven van de ernst van de situatie toen verzoeker nog in Albanië verbleef. Hoewel verzoekers verklaringen volledig in overeenstemming zijn met de vaststellingen in het rapport van Asylas blijft verwerende partij volhouden dat verzoeker op onvoldoende concrete wijze aantoont dat hij in Albanië geïnterviewd werd omwille van de seksuele geaardheid van zijn moeder.

Verwerende partij vond het zelfs overbodig om per telefoon contact op te nemen met de verschillende relevante actoren in Albanië.

Verzoeker benadrukt verder nog dat ze zelf het initiatief nam voor de uitvoering van een family assessment. Hiervoor werd een aanvraag ingediend bij het IOM. De voogd van verzoeker legde het bewijs van deze aanvraag voor aan verwerende partij. (Zie gehoorverslag, p. 3) Op heden kreeg verzoeker hierop nog geen reactie.

Er kan niet betwist worden dat, bij gebrek aan dergelijk familiaal onderzoek, er nog veel onduidelijkheid heerst over elementen die bepalend zijn bij de beoordeling van de duurzame oplossing, meer specifiek over de vraag of er in Albanië voldoende adequate zorg en verzorging is.

Het enige element waarover verwerende partij een standpunt inneemt in de bestreden beslissing betreft de relatie tussen verzoeker en zijn moeder. Voor het overige verwijst zij naar het arrest van Uw Raad naar aanleiding van de eerdere aanvraag zonder op afdoende wijze rekening te houden met de nieuwe aangebrachte elementen.

Kort samengevat komt het er op neer dat verwerende partij overeenkomstig artikel 61/14 en artikel 74/16 van de Vreemdelingenwet moet kunnen garanderen dat er voor verzoekster adequate opvang en verzorging voorhanden is in Albanië. Op basis van het gebrekkig gevoerde onderzoek stelt verzoeker vast dat verwerende partij niet redelijkerwijze kon besluiten dat de voornoemde garanties in Albanië aanwezig zijn.

Hierdoor werd dan ook de zorgvuldigheidsplicht, de bovenstaande wetsartikelen en de materiële motiveringsplicht geschonden."

## 2.2. Verweerder repliceert in zijn nota met opmerkingen als volgt:

"Vooreerst laat verweerder nopens de vermeende schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 en artikel 62 Vreemdelingenwet, die allen de formele motiveringsplicht betreffen, gelden dat bij lezing van het inleidend verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar er ook in slaagt de motieven vevat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijk geeft kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissing.

De verweerder is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekende partij het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek nopens de formele motiveringsverplichting (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De verweerder merkt op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover verzoekende partij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477). In antwoord op de in het middel ontwikkelde concrete kritiek die de inhoud van de motivering en aldus de materiële motiveringsplicht betreft, laat verweerder gelden dat de gemachtigde van de Minister geheel terecht heeft beslist dat aan verzoekende partij een beslissing houdende bevel tot terugbrenging diende te worden betekend.

Artikel 61/18 van de Vreemdelingenwet stipuleert het volgende:

[...]

Artikel 61/14, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt daarentegen dat:

[...]

Terwijl artikel 61/17 van de Vreemdelingenwet het volgende bepaalt:

[...]

Verweerder laat gelden dat de gemachtigde van de Minister, rekening houdende met alle elementen in het dossier en de verklaringen van verzoekende partij, geheel terecht heeft opgemerkt dat de duurzame oplossing niet bestaat in België, doch wel kan worden gevonden in een terugkeer naar het land van herkomst, gelet op de vrijwaring van eenheid van het gezin.

Verzoekende partij houdt vooreerst voor dat uit het onderzoek zou blijken dat er geen garanties aanwezig zijn voor een adequate opvang, terwijl de bewijslast op de gemachtigde van de Minister rust om aan te tonen dat er geen garanties op adequate opvang zijn bij een terugkeer naar Albanië.

De verweerder laat gelden dat, in weerwil van wat verzoekende partij poogt aannemelijk te maken in haar verzoekschrift, een duurzame oplossing voor verzoeker voldoende vastligt.

De gemachtigde van Minister stelt dienaangaande geheel terecht vast dat er op geen enkele manier bewezen wordt dat de duurzame oplossing zich noodzakelijk op het Belgisch grondgebied situeert. Verweerder benadrukt dat de Vreemdelingenwet in eerste instantie bescherming dient te bieden aan minderjarigen die zich niet begeleid op het Belgisch grondgebied bevinden en voor wie er geen opvang en verzorging meer aanwezig is in het land van herkomst.

Terwijl uit het dossier blijkt dat er opvang en verzorging aanwezig is in Albanië door de ouders van verzoekende partij. De ouders wonen in Albanië, er is regelmatig contact met de ouders en de ouders zijn bereid om hun zoon terug op te nemen in het gezin.

De door de verzoekende partij opgeworpen kritiek heeft uitsluitend betrekking op het feit dat hij regelmatig zou gepest zijn in Albanië wegens de seksuele geaardheid van zijn moeder, wat op zichzelf onvoldoende is om te leiden tot het scheiden van ouders van hun kind.

Verweerder laat gelden dat het geenszins kennelijk onredelijk is van de gemachtigde van de Minister om, rekening houdende met alle elementen van het dossier, de duurzame oplossing in het land van herkomst te situeren omwille van de mogelijkheid tot hereniging van verzoekende partij met haar ouders.

Zie in die zin:

“Voorts wordt in het rapport aangegeven dat de leefomstandigheden in de buurt gemiddeld zijn, hoewel de werkloosheid hoog is, er weinig toekomstperspectieven zijn, de armoede hoog is en er weinig voorzieningen zijn. In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat het gegeven dat de pupil afkomstig is een uit een streek met veel armoede, op zich onvoldoende is om te stellen dat de duurzame oplossing in België ligt en niet in Marokko. Zoals zal blijken uit wat volgt zijn daarenboven socio-economische overwegingen op zich onvoldoende om te leiden tot het scheiden van ouders van hun kind.

[...]

De verzoekende partij acht de bestreden beslissing niet correct omwille van de sociaal-economische omstandigheden maar de Raad kan het niet kennelijk onredelijk achten dat verwerende partij de duurzame oplossing in het land van oorsprong situeert omwille van de mogelijkheid tot hereniging van verzoeker met zijn ouders, wat in overeenstemming is met het gestelde in artikel 9 IVRK én artikel 3 IVRK en in de bestreden beslissing overweegt: “De redenen voor zijn verder verblijf in België, zo blijkt op basis van de analyse van alle elementen in het dossier, zijn dus van economische aard (betere scholing) en dit met het oog op betere toekomstperspectieven. Dit motief is vreemd aan de toepassing van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980 en laat derhalve niet toe een tijdelijk verblijf aan betrokkene toe te kennen.” (R.V.V. nr. 145 088 van 8 mei 2015)

Verweerder merkt dienaangaande nog op dat de verzoekende partij er verkeerdelijk vanuit gaat dat de bewijslast uitsluitend rust op de gemachtigde van Minister. Ter staving van haar bewering wijst verzoekende partij op een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 15.01.2015, doch daarin kan geenszins worden gelezen dat de bewijslast uitsluitend rust op de gemachtigde van de Minister.

Verweerder wijst er op dat uit artikel 61/19 van de Vreemdelingenwet blijkt dat het aan de voogd toekomt om alle bewijskrachtige gegeven en documenten voor te leggen aan de gemachtigde van de Minister, ter staving van het voorstel voor een duurzame oplossing.

Verweerder herhaalt dat uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie rekening heeft gehouden met de informatie uit het rapport van het IOM, alsook met de verklaringen van de verzoekende partij, haar voogd en haar grootmoeder.

Verzoekende partij blijft in gebreke om bewijs aan te brengen dat een opvang in het herkomstland niet mogelijk is, terwijl niet dienstig kan worden betwist dat het aan de verzoekende partij toekomt om dienaangaande de bewijslast te dragen.

Zie in die zin:

“De bewijslast berust bij de aanvrager die om een machtiging tot verblijf verzoekt. Verweerder oordeelt op kennelijk redelijke wijze dat het attest met de verklaring van zijn moeder en het medisch attest (gedateerd op 26 juni 2001) niet op een objectieve en reële manier de vermeende armoede en de vermeende problemen met de vader aannemelijk maken, nu deze documenten op aanvraag zijn bekomen en de moeder/vader niet ontslaan van haar/zijn ouderlijke macht” (R.v.V. nr. 84 816 van 18 juli 2012, [www.rvv-cce.be](http://www.rvv-cce.be))

En ook:

“Gelet op de vaststellingen, ondersteund door de stukken van het administratief dossier – dat de ouders van verzoekster nog leven en wonen in het land van herkomst, dat zij nog steeds de ouderlijke macht uitoefenen, dat uit niets blijkt dat zij niet in staat zouden zijn om verzoekster op te vangen en naar hun bescheiden vermogen in een aangepaste opvang te voorzien, zoals zij dit in het verleden hebben gedaan en dit te meer nu de ouders ook nog blijken te kunnen instaan voor de zussen en broer van verzoekster – heeft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid niet kennelijk

onredelijk geoordeeld dat een duurzame oplossing in de zin van een terugkeer naar het land van herkomst en een hereniging met de ouders noodzakelijk is. Bovendien wordt erop gewezen dat de bijlage 38 verlengd kan worden ter facilitering van de organisatie van de effectieve terugkeer. In tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt, heeft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid wel degelijk de situatie van verzoekster aan een grondig onderzoek onderworpen en is het evenmin kennelijk onredelijk om te oordelen dat gepaste opvang in het herkomstland aanwezig is, gelet op de aanwezigheid van de ouders aldaar en het feit dat er geen tegenindicaties zijn die erop wijzen dat deze niet in staat zouden zijn om verzoekster op te vangen. Met haar betoog toont verzoekster geenszins het tegendeel aan. Immers, verzoekster betoogt slechts op basis van loze beweringen dat haar ouders haar niet zullen willen opvangen omwille van haar traditioneel huwelijk, hetgeen, samen met de vaststelling dat uit het administratief dossier blijkt dat de ouders van verzoekster op de hoogte zijn van haar gezinssituatie en dit element niet heeft verhinderd dat zij regelmatige contacten onderhouden, geen afbreuk kan doen aan de concrete motieven van de bestreden beslissing. Zoals de bestreden beslissing trouwens terecht opmerkt staat niets verzoekster in de weg om na een terugkeer, de geëigende procedures te volgen met het oog op regelmatige binnenkomst en verblijf.

De Raad ziet voorts niet in, gelet op de gegevens waarover de Dienst Vreemdelingenzaken beschikte, waarom deze nog verder onderzoek zou moeten voeren naar de situatie van verzoekster. De zorgvuldigheidsplicht gaat immers niet zo ver dat, wanneer het bestuur over voldoende elementen beschikt om met kennis van zaken te oordelen over een aanvraag, het alsnog verder onderzoek zou moeten voeren. .” (R.v.V. nr. 76 319 van 26.02.2012 , [www.rvv-cce.be](http://www.rvv-cce.be))

Verzoekende partij voert verder aan dat de gemachtigde van de Minister bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening zou gehouden hebben met de seksuele geaardheid van de moeder. Verzoekende partij houdt voor dat verzoeker in Albanië regelmatig werd gepest.

Verweerder laat gelden dat verzoekende partij bezwaarlijk kan voorhouden dat de gemachtigde van de Minister geen rekening heeft gehouden met de seksuele geaardheid van de moeder bij het nemen van de bestreden beslissing.

De gemachtigde van Minister stelt in de bestreden beslissing immers uitdrukkelijk dat:

[...]

Uit voormeldemotivering blijkt ontegensprekelijk dat de gemachtigde van de Minister wel degelijk rekening heeft gehouden met de seksuele geaardheid van de moeder van verzoeker.

Verweerder herhaalt dat de seksuele geaardheid van verzoekende partij en het feit dat hij daardoor werd gepest, onvoldoende is om te leiden tot het scheiden van ouders van hun kind.

Verweerder benadrukt dat uit de elementen van het dossier wel degelijk blijkt dat er in het herkomstland garanties zijn op adequate opvang en verzorging.

Verweerder herhaalt dat het geenszins kennelijk onredelijk is van de gemachtigde Minister om, de duurzame oplossing in het land van oorsprong te situeren omwille van de mogelijkheid tot hereniging van verzoekende partij met zijn ouders.

In dit kader wijst verweerder op het feit dat de ouders beiden in Albanië wonen, er regelmatig contact is met de ouders en de ouders bereid zijn om hun zoon terug op te nemen in het gezin. Immers is de moeder van verzoeker tijdens de kerstvakantie naar België gereisd om haar zoon te overtuigen terug te keren naar Albanië.

De beschouwingen van verzoekende partij falen in rechte en in feite, en kunnen geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing.

De verweerder merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat een bevel tot terugbrenging (bijlage 38) diende te worden afgegeven aan de voogd van de verzoekende partij.

De gemachtigde van de Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclusief.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De bestreden beslissing is een antwoord op een aanvraag die de voogd voor verzoeker op 7 april 2020 indiende in toepassing van de artikelen 61/14 tot 61/25 van de Vreemdelingenwet. Dit betreft een specifieke procedure voor niet-begeleide minderjarige vreemdelingen die onder meer tot doel heeft een duurzame oplossing voor de minderjarige te bepalen en de minderjarige te beschermen tegen een verwijderingsmaatregel zolang die duurzame oplossing niet is gevonden.

Artikel 61/14 van de Vreemdelingenwet definieert de “duurzame oplossing” als volgt:

*“2° duurzame oplossing:*

- hetzij de gezinshereniging, overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, in het land waar de ouders zich legaal bevinden;*
- hetzij de terugkeer naar het land van herkomst of naar het land waar de NBMV gemachtigd of toegelaten is tot verblijf, met garanties op adequate opvang en verzorging, naargelang zijn leeftijd en zijn graad van zelfstandigheid, hetzij door zijn ouders of andere volwassenen die voor hem zullen zorgen, hetzij door overheidsinstanties of niet-gouvernementele instanties;*
- hetzij de machtiging tot verblijf in België, met inachtneming van de bepalingen waarin de wet voorziet.”*

Artikel 61/17 van de Vreemdelingenwet luidt:

*“Bij het bepalen van de duurzame oplossing geeft de minister of zijn gemachtigde voorrang aan de vrijwaring van de eenheid van het gezin, overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van het Verdrag van de Verenigde Naties van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind en het hoger belang van het kind.”*

Artikel 61/18 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

*“Na individueel onderzoek en op basis van het geheel van de elementen, geeft de minister of diens gemachtigde aan de burgemeester of diens gemachtigde de instructie om:*

- hetzij een bevel tot terugleiding af te geven aan de voogd, indien de duurzame oplossing de terugkeer naar of de gezinshereniging in een ander land is;*
- hetzij een verblijfsdocument af te geven, indien de duurzame oplossing niet bepaald is.*

*Het verblijfsdocument heeft een geldigheidsduur van zes maanden. De Koning bepaalt het model van het document.”*

Verder wordt in artikel 74/16 van de Vreemdelingenwet, zoals verzoeker aangeeft, uitdrukkelijk bepaald dat verweerder zich moet vergewissen van garanties qua opvang en tenlasteneming in het land van herkomst. Deze bepaling luidt als volgt:

*“§ 1 Alvorens een beslissing tot verwijdering te nemen jegens een illegaal op het grondgebied verblijvende niet-begeleide minderjarige vreemdeling, neemt de minister of zijn gemachtigde elk voorstel tot duurzame oplossing van zijn voogd in overweging en houdt hij rekening met het hoger belang van het kind.*

*§ 2 De minister of zijn gemachtigde vergewist zich ervan dat deze minderjarige, die wordt verwijderd van het grondgebied, garanties qua opvang en tenlasteneming krijgt in zijn land van herkomst of in het land waar hij gemachtigd of toegelaten is tot verblijf, gelet op zijn behoeften volgens zijn leeftijd en graad van zelfstandigheid, ofwel van zijn ouders of een ander familielid of zijn voogd die voor hem zorgt ofwel van regeringsinstanties of niet-gouvernementele instanties.*

*Daartoe vergewist de minister of zijn gemachtigde zich ervan dat de volgende voorwaarden vervuld zijn:*

- 1° dat er geen gevaar bestaat op mensensmokkel of mensenhandel en;*
- 2° dat de gezinssituatie van die aard is dat de minderjarige er opnieuw in kan worden opgenomen, en dat een terugkeer naar een ouder of een familielid wenselijk en opportuun is in het licht van de capaciteit van het gezin om het kind te ondersteunen, op te voeden en te beschermen of;*
- 3° dat de opvangstructuur aangepast is, en dat het in het hoger belang van het kind is om het kind in die opvangstructuur te plaatsen bij zijn terugkeer naar zijn land van herkomst of naar het land waar hij tot het verblijf is toegelaten.*

*De niet-begeleide minderjarige vreemdeling en zijn voogd in België worden op de hoogte gebracht van de naam van de persoon of van de opvangstructuur aan wie het kind wordt toevertrouwd alsook over de rol die deze persoon vervult ten aanzien van de minderjarige.”*

Uit de redactie van artikel 61/14, 2° van de Vreemdelingenwet in samenlezing met de artikelen 61/17 en 61/18 van dezelfde wet volgt dus dat verweerder voor de niet-begeleide minderjarige een duurzame oplossing dient te bepalen die bestaat uit één van de volgende onderscheiden situaties en waarbij voorrang dient te worden gegeven aan de vrijwaring van de eenheid van het gezin en het hoger belang van het kind:

- de gezinshereniging van de minderjarige met zijn ouders in het land waar deze ouders zich legaal bevinden;
- de terugkeer van de minderjarige naar het land van herkomst of naar het land waar de minderjarige is gemachtigd of toegelaten tot verblijf, mét garanties op adequate opvang en verzorging, naargelang zijn leeftijd en zijn graad van zelfstandigheid, hetzij door zijn ouders of andere volwassenen die voor hem zullen zorgen, hetzij door overheidsinstanties of niet-gouvernementele instanties;
- de machtiging tot verblijf in België.

De Raad wijst erop dat het Grondwettelijk Hof in zijn arrest van 18 juli 2013 met nr. 106/2013 met betrekking tot de artikelen 61/14 en 61/17 van de Vreemdelingenwet heeft gesteld dat *“de bestreden wet tot doel [heeft] het statuut van de niet-begeleide minderjarige vreemdelingen te verduidelijken en vast te leggen in de wet. Meer in het bijzonder schrijft die wet het bepalen van een duurzame oplossing voor die aan de situatie van elke minderjarige is aangepast en beschermt zij die laatste tegen een verwijderingsmaatregel zolang die duurzame oplossing niet is gevonden. De bestreden wet ligt dus op algemene wijze in het verlengde van artikel 22bis van de Grondwet, de artikelen 3 en 10 van het Verdrag inzake de rechten van het kind en artikel 5 van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008.”* Het Hof overweegt dat het begrip *“duurzame oplossing”*, zoals gedefinieerd in artikel 61/14, 2° van de Vreemdelingenwet, drie gevallen omvat. Het Hof stelt: *“Hoewel het juist is dat die bepaling enkel voor het eerste overwogen geval, namelijk de gezinshereniging, uitdrukkelijk naar de artikelen 9 en 10 van het Verdrag inzake de rechten van het kind verwijst, moet zij evenwel in samenhang worden gelezen met artikel 61/17 van de wet van 15 december 1980, dat op algemene wijze, « bij het bepalen van de duurzame oplossing », welke die ook zij, de verplichting oplegt om de artikelen 9 en 10 van het Verdrag inzake de rechten van het kind en « het hoger belang van het kind » in acht te nemen, alsook met artikel 74/16 van die wet, dat de overheid, voor de beslissing met betrekking tot de duurzame oplossing, op algemene wijze voorschrijft rekening te houden met « het hoger belang van het kind ». Met het hoger belang van het kind dient dus rekening te worden gehouden door de overheid bij het bepalen van een duurzame oplossing, welke die ook zij.”* Daarbij concludeert het Hof dat *“artikel 61/14, 2°, van de wet van 15 december 1980, in samenhang gelezen met de artikelen 61/17 en 74/16 van dezelfde wet, de terugkeer van de minderjarige naar zijn land van herkomst of naar het land waar hij is gemachtigd of toegelaten tot verblijf of de gezinshereniging enkel mogelijk maakt als duurzame oplossing voor zover die terugkeer of die hereniging verenigbaar is met het hoger belang van het kind. De garanties op adequate opvang en verzorging die door de overheid in aanmerking moeten worden genomen alvorens een beslissing te nemen, omvatten bijgevolg de waarborgen inzake opvoeding.”*

Gelet op het gegeven dat deze bepalingen uitdrukkelijk handelen over minderjarige kinderen en hun toekomst, dient verweerder zeer zorgvuldig na te gaan welke duurzame oplossing in een individuele situatie het best aan de orde is.

In casu heeft verzoekers voogd op 22 november 2018 een eerste keer een aanvraag ingediend in toepassing van de bovengenoemde artikelen. Op 1 april 2019 werd beslist tot afgifte aan de voogd van een bevel tot terugbrenging met betrekking tot verzoeker, omdat verweerder van oordeel was dat de duurzame oplossing voor verzoeker in het land van herkomst ligt, bij zijn beide ouders. Verzoeker was hier niet mee akkoord en heeft beroep aangetekend tegen deze beslissing. Bij arrest van 30 oktober 2019 met nummer 228 287 heeft de Raad echter het beroep verworpen.

Verzoeker was nog steeds van mening dat voor hem de duurzame oplossing zich in België bevindt en zijn voogd heeft voor hem op 7 april 2020 een nieuwe aanvraag ingediend. Verzoeker was immers van oordeel dat er nieuwe elementen zijn die ervoor zorgen dat voor hem de duurzame oplossing zich niet in het land van herkomst of bij zijn ouders bevindt. Hij wees er onder meer op dat zijn relatie met zijn moeder is verslechterd en dat hij, als zoon van een lesbische moeder, discriminatie zal ondervinden in Albanië. Verzoeker legde ter staving van dit element een rapport neer van Asyls van februari 2020, *“Krijgen familieleden van de LGBTI gemeenschap in Albanië af te rekenen met discriminatie, pesterijen en/of vervolging op school en/of in de familie?”*.

In de thans bestreden beslissing stelt verweerder opnieuw dat de duurzame oplossing niet in België ligt en dat een spoedige terugkeer naar het land van herkomst, waar verzoeker kan worden herenigd met zijn ouders, wordt vooropgesteld. Voor wat betreft het neergelegde rapport van Asyls, motiveert verweerder als volgt:

*“Ook het rapport waarnaar de voogd verwijst in haar aanvraag dd. 07/04/2020 werd reeds meegenomen en beoordeeld door de RvV. De RvV zegt: “Met het voorleggen van het rapport toont verzoeker dan ook niet aan dat hij persoonlijk in zijn land van herkomst dusdanig zou zijn geïsoleerd omwille van de gevaarlijkheid van zijn moeder en dat dit een vooropgestelde hereniging met zijn ouders in de weg zou staan”. (cfr blz 10 2de paragraaf).”*

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat verweerder de zorgvuldigheidsplicht heeft geschonden door niet inhoudelijk in te gaan op het neergelegde rapport, dat ingaat op de gevolgen die familieleden van personen uit de LGBTI-gemeenschap ondervinden in Albanië. Hij stelt dat verweerder verkeerd van mening was niet verder te moeten ingaan op de vaststellingen in dit rapport omdat het reeds zou zijn beoordeeld door de Raad. Hij benadrukt dat dit rapport geenszins reeds is besproken in het arrest van de Raad van 30 oktober 2019 met nummer 228 287. Verzoeker is van mening dat de conclusies in het rapport maken dat een nader onderzoek van de familiale situatie zich opdrong.

Uit nazicht van het administratief dossier en van het arrest van de Raad van 30 oktober 2019 met nummer 228 287 blijkt inderdaad dat het neergelegde rapport van Asylos van februari 2020, dat overigens dateert van na het genoemde arrest, niet reeds werd *“meegenomen en beoordeeld”* door de Raad in zijn vorige arrest. De passage in het genoemde arrest, waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing, gaat over een ander rapport, namelijk het rapport *‘Country Policy and Information Note: Albania: Sexual orientation and gender identity’* van UK Home Office van april 2019.

Bijgevolg blijkt dat verweerder in de bestreden beslissing inderdaad verkeerd van mening was dat het hem niet langer toekwam om nog een concrete beoordeling te maken in verband met het voorgelegde rapport van Asylos van februari 2020, dit omdat de Raad dit reeds zou hebben meegenomen en beoordeeld, hetgeen echter niet het geval blijkt te zijn. Dit maakt dat het in de nieuwe aanvraag neergelegde rapport van Asylos van februari 2020 ten onrechte niet concreet in rekening is gebracht bij het nemen van de bestreden beslissing. Het komt niet aan de Raad toe, in het kader van een wettigheidstoetsing, in de plaats van het bevoegde bestuur te beoordelen in welke mate dit rapport al dan niet noopt tot een andere beslissing dan deze van 1 april 2019. Verzoeker toont aldus aan dat niet met alle ingeroepen gegevens rekening werd gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing.

De opmerkingen in de nota van verweerder doen aan deze vaststelling geen afbreuk. Verweerder gaat nergens concreet in op de voormelde kritiek van verzoeker met betrekking tot het rapport van Asylos van februari 2020. Het gegeven dat verweerder van oordeel is dat hij, zonder de inhoud van het rapport zelfs maar te moeten bekijken, kennelijk redelijk en zorgvuldig tot de conclusie is gekomen dat de duurzame oplossing in Albanië ligt bij de ouders, kan niet worden gevolgd. Immers blijkt duidelijk dat er geen afdoende rekening werd gehouden met een rapport dat verzoeker uitdrukkelijk heeft ingeroepen om te stellen dat hij niet kan terugkeren naar zijn ouders in zijn land van herkomst.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aangetoond.

Het middel is, in de aangegeven mate, gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De overige onderdelen van het middel dienen niet verder te worden onderzocht.

### 3. Kosten

Verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

## OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

### **Enig artikel**

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 8 september 2020 tot afgifte van een bevel tot terugbrenging wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS